

נחלרי נצח

י"ל ע"י מוסדות ברכלב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

ג'י"ו מסי' 781
פרשת לך לך תשפ"ג

ר"ח	שבת	חול המועד	החג
18:03	17:23	16:12	יְשׁוּעִים
18:00	17:25	16:28	תל-אביב
18:00	17:23	16:19	חיפה
18:03	17:26	16:30	באר שבע

דבר ראש הישיבה

לך אל התפילה

קודם להתמלאות בש"ס ופוסקים - אחר כך ניגשים בזהירות ללימוד הקבלה - והכל: כדי לדעת איך להתפלל - התפילה מזרימה גם את השפע לתורה - ההתקרבות הגדולה ביותר!

יתמלא באור יקרות

אבל הרבה פעמים בשעת התפילה החושך מתגבר, ולצאת מזה אפשר על ידי שגם כשהוא מרגיש ממש חשוך ימשיך לחפש את האמת וידבר בשעת התפילה דיבורי אמת היוצאים מעומק הלב, ולא יתפלל סתם מן השפה ולחוץ.

הסיבה לכל המניעות הללו היא כי היצר הרע מתגבר מאד בכל תפלה, מחשיך לאדם, ומסובב אותו במחשבות מבלבלות רבות כדי לטרוף לו את תפילתו. וצריכים לזכור בכל פעם את העצה שנתן לנו רבינו הקדוש והגורא (בתורה קיב): להפנות עורף לחושך ולבלבולים, להשתדל להמשיך להתפלל בכוונה, ולדבר את הדיבור באמת כפי מה שהוא, ואז יאיר לו השם יתברך כיצד לצאת מן החשיכה, עד שיקיים את כל העולמות בתפלתו.

עוד בעיה יש שהרבה פעמים קורה שאדם ניגש להתפלל והמח שלו לא נמצא במקום. כתוב בהלכה שלמרות שמעיקר הדין הבא מן הדרך לא יתפלל כי הוא לא במצב שיכול לכוון כראוי, בזמנינו גם הבא מן הדרך חייב להתפלל, כי למעשה ממילא כמעט תמיד אין לנו ישוב הדעת גדול בתפילה. אבל אף על פי כן, מי שייקח את עצמו ברצינות, וישתדל להתאמץ בתפילה ככל יכולתו, יזכה גם שייפתח פיו בדיבורי התפילה ויתמלא באור יקרות. והלא רבינו הקדוש כבר אמר שכמעט אין אפשרות להתפלל תפילה שלימה בלא מחשבות זרות, אבל אף על פי כן אם אדם יתפלל לאט לאט כפי יכולתו, אות באות ומילה במילה, לפתע יגיע רגע שהתפילה תאיר לו, ואותיות התפילה יזהירו לו.

מי שייקח את עצמו ברצינות וישתדל להתאמץ בתפילה ככל יכולתו, יזכה גם שייפתח פיו בדיבורי התפילה ויתמלא באור יקרות...

ה' כאן לידי

כך שלמעשה העצה להיכנס לעולם התפילה היא לא להתיימשך, ולהשתדל להתפלל כראוי לאט לאט, מילה במילה, ואז לפתע ברגע אחד יגיע לו אור במילות התפילה, וממש יכול להרגיש את ה' יתברך איתו ולידו, ושומע לו ומקשיב לו. וגם לכן יש על התפילה מניעות רבות כל כך, כי בתפילה אפשר לזכות להתקרבות הגדולה ביותר לה' יתברך.

ולזה זכה אברהם אבינו שיצא מחשיכה לאורה, כי יצא מאור כשדים לבוא אל ארץ ישראל - מקום התפילה. ואכן הוא הראשון שתיקן תפילה - תפילת שחרית. וכן נאמר בגמרא שכל הקובע מקום לתפילתו - אלקי אברהם בעזרו. ואכן כולנו משתדלים לקבוע מקום לתפילתנו, ויהי רצון שאלקי אברהם יהיה בעזרו בכל המובנים.

תפילה נקראת גם 'ארץ אפיים' ו'ארץ ישראל', ולזה זכה אברהם אבינו כשה' יתברך אמר לו "לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך" וכו', דהיינו שאברהם זכה לצאת מחשיכה לאורה ומ'חרון אף' של העבודה-זרה ל'ארץ אפיים', וזכה לתפילה ולארץ ישראל.

והנה תפילה היא מן הדברים הצריכים חיזוק כמו שאמרו חז"ל (ברכות לב, ב), כי תפילה היא דבר גבוה מאד, שעל ידה זוכים לניסים ולשינוי הטבע, ולכן יש על התפילה כל כך הרבה מניעות.

הרבה שימוש חכמים

ניתן להתבונן עד היכן גבוהה מעלת התפילה, כי כתוב בפוסקים שבתחילת לימודו של האדם הוא צריך למלאות תחילה כרסו בש"ס ופוסקים ורק אחר כך יעסוק בתורת הקבלה, והלא עיקר העיסוק בתורת הקבלה הוא בשביל שאדם יכוון בתפילה ויתפלל כראוי בדביקות בבוראו, נמצא שהכל הוא בשביל התפילה. וידוע מה שרבנו אמר שכל עניינו הוא תפילה, וגם אמר שהתפילה גבוהה ממעלת התורה כמו שכתוב בשיחות הר"ן (שיחה עה).

ובספר "דגל מחנה אפרים" (ויחי ד"ה הפסוק) מובאים דברים נפלאים בעניין גודל מעלת התפילה, ונצטט את לשונו בקיצור: "העבודה זו תפלה, שהיא גדולה מכל דבר שבעולם כדאיתא בספרים הקדושים, ובפירוש איתא בגמרא במסכת ברכות (שם) גדולה תפלה יותר ממעשים טובים. ובפרט בדורנו, עיקר הזדככות לבוא לידע אלקותו ועבודת השי"ת - העיקר הוא התפלה!"

וממשיך וכותב שם, שכדי לזכות לתפלה זכה צריך הרבה שימוש חכמים ויגיעה יומם ולילה בתורה ובמעשים טובים, עד שיכולים לדעת באמת להתפלל ביראה ואהבה רבה. דהיינו שצריך ללמוד תורה וגם לשמש צדיקים, ורק אז אדם יזכה לתפילה זכה וברה.

ולאמיתו של דבר אנחנו עוד לא גילינו את סוד התפילה, שאם כן היינו מתפללים כל היום, כמו החסידים הראשונים שהיו מתפללים תשע שעות, שעה אחת התבודדות שעה אחת מתפללים ואחר כך עוד שעה התבודדות, וכתוב בתלמוד ובבלי וירושלמי שתורתן הייתה משתמרת ומתברכת. אם היינו יודעים את סוד התפילה היינו מתפללים לאט לאט מילה במילה, ואכן אם אדם יתפלל לאט לאט יימשך לו כל השפע, אף של לימוד התורה.

ממלכת הנמלים השואלות

ובכלל, מוחו לא הצליח להבין איך מצליחים נפילים אלו כך בקלות למחוק, ממש בלי משים, כפר שלם.

הוא נזכר שכאשר היה נער פיזי וצעיר, כששמע את אביו משוחח עם אימו על מוראם של הענקים, אמר לאביו בנימה של זילזול: אה, זה לא יתכן, אין בכלל ענקים, אלו רוחות זעף או נחשולי מים... אביו הסתכל עליו במבט שאמר 'מה אתה מבין תינוק שלי', ואז אמר לו: 'עוד תבין את זה, גם אם זה לא הגיוני'.

היום, לאחר שכה עמל לתקן ולהסוות שוב את ביתם, נאנח: כמה צדק אבא! אני עדיין לא מבין, ולא מבין, ולא מבין, אבל זו היא המציאות.

אלו מחשבות של נמלים (קרינער'ס באידיש) כלפי בני אדם. נמלים לא יכולות להבין אנשים!

זה טבעי!

ומותר האדם מן החי, שיכול להבין שאינו מבין מחמת עומק הדברים. אם אינני מבין איך בניין עומד ולא נופל - זה לא אומר שזה לא נכון, אלא שאני לא מבין.

עלינו להבין שהעובדה שיש אפילו למבוגרים (בשקט) שאלות על הברא - זה טבעי! וכמו שאמר החכם (ה"אבן עזרא"): אלו יִדְעֵתִי, הייתי (מביאו רבינו בליקוטי מוהר"ן ס' כ"א). דהיינו: אם הייתי מבין ויודע את כל מה שבורא עולם עושה, והיה לי שכל גדול כל כך כמותי, אני עצמי הייתי יכול להיות בורא עולם!

אז מותר והכרחי שתהייה שאלות, **אולם זו היא גם התשובה** - שאין בהשגתנו וביכולתנו להבין אותן.

לפיכך, אין מקום לכעוס ולפחד כאשר דברים אלו צפים אצל הילד, שלא לדבר בגיל קטן כשהילד זורק כיפה כדי להרגיז את אביו בלא כל כוונה אחרת, אלא גם בגיל גדול ומתבגר: אדם באופן טבעי ובריא אינו מבין, וכששואל זה מובן.

כשהילד יראה את הרוגע, הוא יבין את הדברים מתוך הדוגמא האישית, וכך גם לא ימנע מלשאל שאלות ויבא לשאל אותם **אצלנו, ולא במקומות אחרים...**

ועד כמה שיכול האדם להבין חשוב מאוד לנסות בהירות להסביר את הדבר על בוריו כפי חידודו של הילד, כפי שאמר רבינו הק' (ליקו"מ ס"ב) מְצִיחַ דְּדוֹלָה לְחִידוֹ הַיְשָׁכָל, לְהִבְיֵן הַדָּבָר עַל פְּרִי.

והכי חשוב גם לדעת לומר 'לא יודע, אנחנו צריכים לברר', מה שמוכיח את נכונותו של מה שאנו כן יודעים. וכפי שהתבטא בפני כותב השורות מתבגר אחד: כשאתה אומר לי 'לא יודע' אני מרגיש אמון, כיוון שאתה לא "מורח" אותי..."

ואו הסתובב נסער מאד. האם לנוער הזה התפללתי? האם לאחר כל מה שהכנסתי בו זה מה שיצא? כופר אמיתי?

זיעה קרה שטפה את גופו, שוב ושוב שיחזר לעצמו איך ארע הדבר. היה זה בשבת, כשהלכו יחד לבקר את הסבתא. השיחה זרמה, ואז באחת הפציעה מפיו השאלה ביסודות האמונה. מששמע זאת צף ועלה במוחו, שלפני שנים מספר, כשהיה בנו בן ארבע, הוא העיף את כיפתו בשובבות... איפה האמונה הקדושה והתמימה שלו?! אוי ה' ירחם.

דחיה או פחד

הורים רבים נתקלים פעמים רבות במקרים כאלו, דומים יותר ודומים פחות, מזווית כזו או אחרת, הן כשהילד קטן ומשליך את כיפתו וכדו', והן כאשר בוגר ומתחיל לפתוח את העיניים ואז מתחילות לבא השאלות.

פעמים רבות מגיב ההורה בלחץ, במוחו קודחים תרחישים (זוהי תחילת ההידרדרות וכו'), האשמות אישיות מיותרות (החינוך שלי גורא וכו'), ומיד מתחיל לגמגם במקרה הטוב - או לצעוק ולזעוק על הילד שאסור ככה, ותתבייש לך.

פעמים רבות התגובה היא מריחת תשובות לא מובנות ולא הגיוניות, תוך אנפופים חסרי פשר שצריך להתחזק באמונה ורק להאמין ולא לשאול שאלות.

לרוב, תגובות חריפות, משעממות או לא הגיוניות גוררות אחריהן דחיה (אבא לא יודע מה לומר) או פחד לשאול, ובגיל יותר קטן (כמו בדוגמא עם הכיפה), בכי במקרה הטוב ומרדנות במקרה היותר גרוע.

עלינו לשנות תפיסה בנושא השאלות [גם כלפי עצמינו], וכך נוכל לגשת ברוגע למקרה.

אדון קרינער לא מבין

ימים רבים עמל אבי משפחת קרינער, על שיקום ביתו מנזקי ההתקפה האגבית של בני הענק שעברו בכפר וכמעט שהחריבוהו.

למעשה, מפאת גודלם של הענקים מעולם לא ראה אותם בבירור, אבל חווה היטיב את הנזקים שחוללו בכפר. בשוחות בין הערביים שנערכו בכפר לאחר ימי העבודה, סופר שביכולתם של ענקים אלו למחות את כפרם במחי יד, ואף יכולים הם לחתוך את עצי הפרי הגדולים, הגדלים ביער הסמוך, עשרה ביד אחת.

לעיתים היו מנסים אף להילחם בהם בצורה פרימיטיבית בעזרת נשיכות חזקות ומכאיבות, אך זה לא עזר הרבה.

מגזין הלב לכל המשפחה

מוקד המבצעים
למצטרפים חדשים:

02-623-1218

**רבי נחמן יעניק
לך ולילדים שלך,
חוזק נפשי
והעצמה...**

רוצה להוציא מהבוץ? תיזהר ממנו!

הפחות שבפחותים שבישראל - גם הוא מברר בירורים לפי בחינתו" אומר רבי נתן, ואדרבה: מי שעובד את השם יותר, מוציא יותר ניצוצות מהקליפות ולכן הוא בסכנה גדולה הרבה יותר!

המשפט החז"לי "אל תאמין בעצמך עד יום מותך" מעולם לא היה נראה ברור יותר, בדיוק כמו המשפט "צרו של אדם מתגבר עליו בכל יום ומבקש להמיתו", בכל יום מגיעים כוחות רוע המקיפים את הניצוצות החדשים ומנסים להטביע אותנו במדמנה שלהם!

אז מה עושים? ממש מפיח להסתובב פה בעולם!

לפני שאכתוב את התשובה [שהיא ממש לא פתרון-פלא מהיר], אומר לך שהבעיה מתגלית בחריפותה אצל הברסלבר'ס. אצלנו יודעים ש"לא תוהו בראה, לשבת יצרה", השם רוצה שהעולם יהיה מיושב ב"בני אדם", ובני אדם הם רק כאלה שעובדים את השם, אחרת הם לא יותר מאשר חיות מהלכות על שתיים. בזה עסק אברהם אבינו כל ימי חייו, לקרב את האנשים שלא ידעו מהשם ולעשות מהם אנשים, "את הנפש אשר עשו בחרן".

וכשרוצים להוציא אנשים מתוך הטיט שהם שקועים בו, והרע הזה רוצה עד-הגג שלא להיפרד ממי שהיה שקוע בו שנים, אתה חייב לשרוף אותו קודם! שלא תתקע עם טומאה שאין לך מושג איך מתמודדים איתה!

אין ברירה, צריך להרים טלפון ל"שיח השדה", לצאת להתבודדות רצינית ולהתחיל לשפוט את עצמנו על כל מעשינו בימים החולפים. טוב זה נראה לך דבר פשוט, לא קורה כלום, אבל יהודי בעל עיניים רואה שעכשיו עוררת את כח המשפט בכך שבדקת ועקבת ושפטת את עצמך, וכתוב "כי באש ה' נשפט": אש המשפט מתעוררת לה והיא שורפת את כל הטומאות שנדבקות לניצוצות ולבני האדם.

הלו, שלום, מתי יוצא טנדר לשדה?

(עפ"י ליקוטי הלכות הל' גרים הלכה ג אותיות יח-ט)

י שמתעסק בכתבי האר"י ובסיפורים שמהרר"ו כותב שם בשם מורו הקדוש, יראה דבר ממש מפיח: יהודים שעסקו בתורה ובעבודת השם שנים רבות באמת ובתמים, כמו שאומרים "כל רואיהם יגידון יעידון כי זרע ברך ה' המה", ופתאום - בום גדול, הם נפלו בעבירות חמורות שכל אחד עומד משתומם ומתפלא: מה קורה פה?

אך הפליאה איננה במקומה. אם היינו רואים את מה שמקיף את האדם יומם ולילה, עם מה הוא מתעסק ובאיזה שדה-מוקשים הוא הולך, לא היינו משתאים לשמע נפילה, כפי שאינו עושים זאת כשאנחנו שומעים על חיל - בכיר ומקצועי ככל שיהיה - שנופל בשדה הקרב, לא עלינו.

בעינינו זה נראה כאילו אנו הולכים בדרך סלולה וחוטפים פה מצווה ושם מצווה, כאן מניחים תפילין ושם מברכים ברכת המזון, אבל האמת היא שאנחנו כל הזמן מוציאים ניצוצות של קדושה מתוך הקליפות. [מה הם עושים בקליפות? חלקים נפלו שם בעזרתנו האדיבה, על ידי חטאינו בגלגולים הקודמים, וחלקם תקועים שם עדיין מחטא אדם הראשון. מסכנים].

בכל מה שאנחנו פועלים בעולם הזה אנחנו מוציאים ניצוצות ממאסרם, הבעיה היא שהם עטופים ואחוזים בכוחות רוע שלא מוכנים להיפרד מהם, וכשאנחנו מוציאים את הניצוץ אנחנו יכולים לגרור אחרינו את הטומאה הדבוקה אליו חלילה. זה מה שקרה לאותם אנשים, כפי שסיפר האר"י, שיום אחד הם נתקעו עם טומאה עקשנית שלא הסכימה להיפרד מהניצוץ אותו הוציאו מהבוץ, וההמשך מר מאוד...

אם עד היום חשבת שבירורי ניצוצות זה עסק למקובלים, תדע שגם אתה עושה בדיוק אותו הדבר, ההבדל הוא שאתה עושה זאת בלי לדעת... "אפילו האדם

אם היינו רואים את מה שמקיף את האדם יומם ולילה, עם מה הוא מתעסק ובאיזה שדה-מוקשים הוא הולך, לא היינו משתאים לשמע נפילה...

לצעירי הצאן

אתם לא מעניינים אותי!

הרבה פעמים בשעות התפלה החשך מתגבר, והיצר מטובב אותנו במחשבות ובלבולים רבים, וצריכים לזכר את העצה שנתן לנו רבנו הקדוש והנורא: להפנות ערך לחשך ולבלבולים, להשתדל להמשיך להתפלל בכונה לאט לאט, מלה במלה, ולדבר את הדבורים באמת. ואז יאיר לו השם יתברך כיצד לצאת מן החשכה!...

מתוך מאמר ראש הישיבה

"בזבוז זמן" אצל הרבי

225 שנים לפטירת רבי מנחם נחום מצ'רנוביל זצ"ל - שב"ק י"א חשוון תשפ"ג - י"א חשוון תקנ"ח

פתחו עליו עיניים נדהמות. באצילותם התעשתו והסתירו את תדהמתם, והדריכו אותו בדרכו.

כשהגיע לבית המקדש שוב ראה כהנים יחפים אצים ממקום למקום כשהם אוכלים בעמידה בשר צלוי, ובאטימות ליבו לא הבחין בקדושה השוררת במקום.

ברוב יאושו החליט לפנות אל הכהן הגדול, אולי מראה פניו יגלה לו את הקדושה שכה חסרה כאן.

האיש הלך ללשכת הכהן הגדול לחזות בפניו, והכהן ראה ושאל בנעימות: "שלום יהודי זקן, האוכל לעזור לך?"

יהודי השיב במבוכה כי בא לחזות בפניו, כי מימיו לא ראה כהן גדול.

"למה דווקא היום?" התעניין הכהן.

"זו פעם ראשונה שלי כאן, בבית המקדש" השיב היהודי, כשעורו מתקפד מראש לנוכח התמימות והעקיצות שלוודאי יטחו בו.

אך הכהן לא הראה את פליאתו. "ומה הביאך היום הנה?"

"מימי לא חטאתי" השיב היהודי, "והחודש שחטאתי לראשונה באתי להביא קרבן חטאת".

"האומנם מעולם לא חטאתי?! התפלא הכהן, "ומדוע לא באת ביום שני לפרשת 'וישב', כשהעני רדף אחרך ברעבונו לפרוסת לחם ואתה בזעמך סטרת על לחיך? ולמה לא הופעת כאן ביום רביעי לפרשת 'עקב' כשנשבעת לרעך כי שילמת את כל חובך בעוד שנשאר עיך חוב של ארבעה זהובים?..."

הרבי המשיך לצטט את הכהן הגדול שמונה חטאים כבדים בצירוף תאריך מדויק, כשהיהודי שלפניו מחוויר והולך: "מספיק רבי! אתה יודע את כל מעשיי שחשבת שאיש אינו יודע עליהם! אנא, הורה לי דרך תשובה!..."

(מקור: אדמו"ר שטרנוביל להרי"י קלפחליץ)

רבי נחום מטשערנאביל זצ"ל
בעל "מאור עיניים"

נולד: בשנת ת"צ-תצ"ה בנויניסק שבמערב אוקראינה.
מרביותיו: הבעל שם טוב הק' ותלמידו המגיד הגדול ממעזריטש.
על העדה: בשנת תקל"ג נפטר רבו הגדול והוא החל לנהוג באדמו"רות.
זה ספר: "מאור עיניים", ו"ישמח לב" על אגדות הש"ס.
נפטר: כבן 65.

בצעירותו היה רבינו נחמן מברסלב גר במדבדוויקא, ורבי נחום מטשערנאביל בא לבקר בעיר. רבינו הגיע לביקור נימוסין אצל הרה"ק רבי נחום שמשם נבהל מגדול יראת-השמים שראה על פני רבינו. השניים שוחחו ביניהם כל הלילה, כשבסיומו אסף רבי נחום את כל כסף הפדיונות שהיה מונח על שולחנו, וכאות הוקרה וחובה העניק לו אותם בשלמותם...

ל כך חבל על יעקב, החתן שלו. בתחילה הוא היה פאר המשפחה, כולם רוו נחת ממנו, אך מאז שהתחיל לנסוע אל הרבי החסידי - הכל הלך לאבדון. "אתה לא רואה שהכל שם אחיזת עיניים?" שאל החותן שוב ושוב, ויעקב גם כן חזר והשיב: "הערותיך נובעות מחוסר היכרות. בא נא איתי לטשערנאביל, חזה בעיניך בעבודת קודשו המיוחדת של הרבי שליט"א, ואז נראה איך תדבר".

לאחר שהשווער נואש מלשכנע את חתנו, ניאות לנסוע עמו לטשערנאביל כדי להוציא את ההבלים מראשו.

נסעו השנים לטשערנאביל, ומעת הגיעם ניצלו כל הזדמנות כדי לחסות בצל כנפיו של הרבי ולחזות בעבודתו. מתיחות רוחו של יעקב טיפסה ועלתה, כשהוא מחכה שחותנו יתרגש למראה יהודי העובד את השם בדרגות נשגבות כאלו, אך החותן נשאר קר כקרח, יבש כחרס ואדיש כפטיש.

לאחר ימים מספר בצל הרבי החליט החותן לחזור לביתו ולחדול מבזבוז הזמן פה, לטשונן, אך קודם לכן הלך לומר לרבי את דעתו עליו: "שמעתי כי איש גדול וקדוש אתה, באתי להתרשם מנפלאותיך, ביליתי במחיצתך כמה ימים ונוכחתי לראות כי יהודי ככל היהודים. לבוא אליך הוא בזבוז זמן וכסף, אנשים חסרי דעת עוזבים את ביתם ומבלים ימים ושבועות במחיצתך וללא כל תועלת והצדקה".

הרבי הביט על היהודי, חיך והחל לספר:

לפני שנים רבות, כשבית המקדש האדיר הנישא עוד עמד על תילו בירושלים עיר הקודש, חי לו יהודי בערי הגליל והתפרנס ברווחה מגפנו ומתאנתו. לפני החגים היה רואה שיירות של חוגגים העוזבים את ביתם ונוסעים בשיירות ירושלימה, אך הוא הביט עליהם בעין עקומה. "קלי דעת שמחפשים ליהנות מהימים ולפזר את כספם על מאכל ומשתה" כך הגדיר אותם בליבו, והחליט לעבוד את השם בדרכו הפרטית, בביתו.

עברו שנים רבות, היהודי הגיע לגבורות ועדיין לא ראה מימיו את מקדש השם, אך באחד הימים החליט לעלות לבית המקדש ולהביא קרבן חטאת.

הדרך לא היתה מוכרת לו, וכשניסה להיעזר בעוברי אורח הביטו עליו בתימהון וחלקם לא התאפקו וגיחכו על בורותו. הוא בליבו המשיך לבזו להם, הם לא מבינים שכדאי לעבוד את השם באופן פרטי בלא כל ה"מצב" והרעש מהסביבה?!

בהגיעו לירושלים נדהמו עיניו לראות בכל מקום אנשים חוגגים, יושבים בכל מקום אפשרי ואוכלים ואוכלים, בשר בעיקר...

הוא החל להתחרט על שהגיע לכאן, רק יקריב את הקרבן וישוב מהרה לביתו.

הוא שאל אנשים היכן קונים בהמה לקרבן, וגם הם

דרגות נשגבות. שער המהדורה הראשונה של ה"מאור עיניים"

שישים שנות רבנות במירון

לגדולי אנשי שלומינו שכידוע מצאו את מקום התעלותם הרוחנית ופרישותם מהבלי העולם הזה בציון התנא האלוקי הרשב"י ובאתרא קדישא מירון.

הרב שטרן זצ"ל היה נוהג לספר בערעה על גדולי זקני אנ"ש חסידי ברסלב מהדור הקודם, שרפי מעלה עובדי השם, על שמחתם, התחזקותם, גדלות רוחם, האש - הפייער - שבערה סביבותם ועל זכותו שלו לשהות במחיצתם. ביניהם החסידים הגדולים רבי אברוהמלה שטרנהארק, רבי הירש לייב ליפל, רבי יענקל מלמד (קלמנוביץ), רבי בנימין זאב חשין, רבי שמואל הורביץ, רבי שמואל שפירא, רבי יונה לבל, רבי שמואל צ'צ'יק, רבי גדליה אהרן קניג, רבי בניציון אפטר זצ"ל ועוד.

כמו"כ נהג הרב זצ"ל להזכיר בכל פעם כי זכה להשתתף בקיבוץ הקדוש של רבינו בעיר הגעועים אומן בראש השנה של שנת תש"ן, נסיעה שעלתה לו בעמל וטלטולי דרך קשים שבסופם זכה לעלות ולהשתתף בקיבוץ.

לקיים את דברי הצדיק

כמו"כ נהג לערוך את תפילותיו וסעודותיו בציון הרשב"י יחד עם אנשי שלומינו. רבה של מירון היה מצטט אמרות מזקני אנ"ש כפי ששמע מהם, ושגור היה בפיו בשם רבי שמואל הורביץ שמאד קשה לקיים דבר שרבינו מצווה: יכול להיות מצב שהבעל-דבר יסכים שהבן

אדם יגיד כל ספר תהילים (שבוודאי זה דבר גדול מאד), אבל תיקון הכללי שזה בסה"כ עשרה פרקים הוא לא יתן לו להגיד...

כאמור הסתלק הרב זצ"ל לעולמו במהלך ליל השבת האחרונה (בראשית) והוא בן 86 שנים בפטירתו. הרב זצ"ל הותיר אחריו דור ישרים מבורך, בנים ובנות, נכדים וצאצאים ההולכים בדרך התורה והחסידות ביניהם רבנים המפיצים דעת ותורה לשומעי לקחם. הלווייתו התקיימה במוצאי השבת באתרא קדישא מירון בשעה 2:00 לפנות בוקר ויצאה מביתו לעבר בית החיים במירון, בהשתתפות בני היישוב שהגיעו לחלוק לרבם את כבודו האחרון בנוסף לעשרות מקורבים, תלמידים ובני משפחה שביכו את לכתו של האדם הגדול.

עצאת שבת שעברה התפשטה השמועה הכואבת והמרה על הסתלקותו לגנזי מרומים של רבו של אתרא קדישא מירון הגאון רבי מאיר זאב שטרן זצ"ל, שהיה במשך למעלה משישים שנה רבו של מושב מירון עוד מאז היותו בחור צעיר, ושם גם זכה להיות בקשר הדוק עם זקני חסידי ברסלב מן הדור הקודם.

מתמיד ושקדן עצום

הגאון הרב שטרן זצ"ל נולד ביום י"ג סיון שנת תרצ"ו בעיירה טמשוואר שברומניה לאביו הרה"ח רבי משה שטרן זצ"ל מחסידי וז'ניץ. בצעירותו עלה לארץ ישראל ולמד בישיבת סערט וז'ניץ בחיפה, שם נודע כמתמיד ושקדן עצום, ולאחר מספר שנים, בעוד היותו בחור ישיבה, הוסמך לרבנות.

בשנת תשי"ט, הפך לרב היישוב מירון - תפקיד בו נשא עד יומו האחרון. בשנת הכתרתו לרב הצעיר ביותר בישראל, הוא גם נכנס לברית הנישואין עם בתו של הגאון רבי אליהו האוּאָר ממאקווא, תלמידו של רבה של ירושלים מרן המהר"צ דושינסקי זצ"ל שהתגורר בעיר חיפה.

כך כיהן הרב במשך שנים ארוכות כרבה הוותיק והמוכר של מירון, ופעל רבות בעניין קבר הרשב"י לטובת המבקרים, הן בהצבת מחיצות בין גברים לנשים, והן בפעולות נוספות לרווחת המתפללים. במהלך תקופת הקורונה, עת איימה הממשלה לסגור את מתחם הציון של הרשב"י, כתב הרב שטרן מכתב תקיף ומחה על ההחלטה: "ברצוננו למחות מחאה נמרצת על ביזוי וחילול הקודש באופן הבזוי ביותר, ע"י החלטה אומללה לסגור את כל מתחם ציון קודש הקדשים של אדונו התנא הקדוש רבי שמעון בר יוחאי במירון, ללא כל דיון עם אנשי המקום ואפשרות של התחשבות לקיום אף באופן מינימלי של תפילות ולימוד".

השתתף בקיבוץ הקדוש

הגאון רבי מאיר שטרן זצ"ל רבה של היישוב מירון במשך למעלה משישים שנה, היה כאמור מקורב ביותר

נהגיש מאז היותו בחור צעיר. הגר"מ שטרן זצ"ל בסידור קידושין

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

מיקוד הזמנות:
1-800-800-148

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א
אצלכם בבית

בשבח ויהודאה להשי"ת וברגשי גיל ושמחה
נתכבד בזאת להזמין את ידידנו היקרים אנשי שלומינו
לומדי ישיבתנו הקדושה ומתפללי בית מדרשנו היקרים
ליטול חלק ולשוש איתנו משוש בשמחת

הבגסת ספר תורה

שנתרם על ידי האשה החשובה מרת שפרה דויטש תחי'
לעילוי נשמת בעלה
הרה"ג רבי אשר אנשיל דויטש זצ"ל
ויזכנס רחוב פאר והדר להיכל ישיבת "נחלי נצח"
רחוב הבגסת אורחים 2 מאה שערים
ביום שני י"ג חשוון תשפ"ג

סיום כתיבת האותיות בבית חתנה
הרה"ג הרב יהודה שיינפלד שליט"א
רחוב האדמו"ר רבי שלמה פינת הרב זוננפלד
ומשם תצא התהלוכה בשעה 17:30
אל עבר בית מדרשינו

בכבוד ובשמחה
אספחת דיטש אספחת אלטו 31

שישן ושמחו.
בשמחת תורה